
Yogashikha Upanishad

योगशिखोपनिषत्

Document Information

Text title : Yogashikha Upanishad

File name : yogashikha.itx

Category : upanishhat

Location : doc_upanishhat

Author : Vedic tradition

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Proofread by : Sunder Hattangadi

Description-comments : 63 / 108; Krishna Yajurveda - Yoga upanishad

Latest update : July 13, 2000

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

April 1, 2025

sanskritdocuments.org

Yogashikha Upanishad

योगशिखोपनिषत्

योगज्ञाने यत्पदाप्तिसाधनत्वेन विश्रुते ।
तत्रैपदं ब्रह्मतत्त्वं स्वमात्रमवशिष्यते ॥
ॐ सऽहं नावतु सऽहं नौ भुनक्तु सऽहं वीर्यं कर्वावहै ।
तेजस्विनावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
सर्वे ज्ञवाः सुभैर्दुःभैर्मायाजालेन वेष्टिताः ।
तेषां मुक्तिः कथं देव कृपया वद शङ्कर ॥ १ ॥
सर्वसिद्धिकरं मार्गं मायाजालनिवृत्तनम् ।
जन्ममृत्युजराव्याधिनाशनं सुभदं वद ॥ २ ॥
एति छिरायगर्भः पप्रच्छ स डोवाय मधेश्वरः ।
नानामार्गैस्तु दुष्प्रापं कैवल्यं परमं पदम् ॥ ३ ॥
सिद्धिमार्गोऽहं लभते नान्यथा पद्मसंभव ।
पतिताः शास्त्रजालेषु प्रज्ञया तेन मोडिताः ॥ ४ ॥
स्वात्मप्रकाशरूपं तद्धिं शास्त्रेण प्रकाशयते ।
निष्कलं निर्मलं शान्तं सर्वातीतं निरामयम् ॥ ५ ॥
तदेव ज्ञवद्वेषेण पुण्यपापकृत्वैर्वृतम् ।
परमात्मपदं नित्यं तत्कथं ज्ञवतां गतम् ॥ ६ ॥
तत्त्वातीतं मलादेव प्रसादात्कथयेश्वर ।
सर्वभावपदातीतं ज्ञानरूपं निरञ्जनम् ॥ ७ ॥
वायुवत्स्फुरितं स्वस्मिंस्तत्राहं कृतिरुत्थिता ।
पञ्चात्मकमभूत्पिण्डं धातुभङ्गं गुणात्मकम् ॥ ८ ॥
सुभदुःभैः समायुक्तं ज्ञवभावनया कुरु ।
तेन ज्ञवामिधा प्रोक्ता विशुद्धे परमात्मनि ॥ ९ ॥

कामक्रोधभयं यापि मोहलोभमथो रजः ।
 जन्म मृत्युश्च कार्पाण्यं शोकस्तन्द्रा क्षुधा तृषा ॥ १० ॥
 तृषणा लज्जा भयं दुःखं विषादो लर्षं भवेत् य ।
 ओमिर्दोषैर्विनिर्मुक्तः स ज्ञवः शिव उच्यते ॥ ११ ॥
 तस्माद्दोषविनाशार्थमुपायं कथयामि ते ।
 ज्ञानं केचिद्ब्रह्मन्त्यत्र केवलं तत्र सिद्ध्यते ॥ १२ ॥
 योगीनिं कथं ज्ञानं मोक्षदं भवतीह भोः ।
 योगोऽपि ज्ञानहीनस्तु न क्षमो मोक्षकर्मणि ॥ १३ ॥
 तस्माज्ज्ञानं यं योगं यं मुमुक्षुर्दृढमभ्यसेत् ।
 ज्ञानस्वरूपमेवाद्यौ ज्ञेयं ज्ञानैकसाधनम् ॥ १४ ॥
 अज्ञानं कीदृशं येति प्रविचार्य मुमुक्षुणा ।
 ज्ञातं येन निजं रूपं कैवल्यं परमं पदम् ॥ १५ ॥
 असौ द्योषैर्विनिर्मुक्तः कामक्रोधभयादिभिः ।
 सर्वदोषैर्वृतो ज्ञवः कथं ज्ञानेन मुच्यते ॥ १६ ॥
 स्वात्मरूपं यथा ज्ञानं पूर्णं तद्व्यापकं तथा ।
 कामक्रोधादिदोषाणां स्वरूपान्नास्ति भिन्नता ॥ १७ ॥
 पश्चात्तस्य विधिः किंनु निषेधोऽपि कथं भवेत् ।
 विवेकी सर्वदा मुक्तः संसारभ्रमवर्जितः ॥ १८ ॥
 परिपूर्णं स्वरूपं तत्सत्यं कमलसंभव ।
 सकलं निष्कलं यैव पूर्णत्वाच्च तदेव हि ॥ १९ ॥
 कलिना स्फूर्तिरूपेण संसारभ्रमतां गतम् ।
 निष्कलं निर्मलं साक्षात्सकलं गगनोपमम् ॥ २० ॥
 उत्पत्तिस्थितिसंसारस्फूर्तिज्ञानविवर्जितम् ।
 अेतद्रूपं समायातः स कथं मोहसागरे ॥ २१ ॥
 निमज्जति मलाब्राह्मो त्यक्त्वा विधां पुनः पुनः ।
 सुभङ्गुः प्रादिमोडेषु यथा संसारिणां स्थितिः ॥ २२ ॥
 तथा ज्ञानी यदा तिष्ठेद्वासनावासितस्तदा ।
 तथोर्नास्ति विशेषोऽत्र समा संसारभावना ॥ २३ ॥

જ્ઞાનં ચેદીદૃશં જ્ઞાતમજ્ઞાનં કીદૃશં પુનઃ ।
 જ્ઞાનનિષ્ઠો વિરક્તોઽપિ ધર્મજ્ઞો વિજિતેન્દ્રિયઃ ॥ ૨૪ ॥
 વિના દેહેન યોગેન ન મોક્ષં લભતે વિધે ।
 અપકવાઃ પરિપકવાશ્ચ દેહિનો દ્વિવિધાઃ સ્મૃતાઃ ॥ ૨૫ ॥
 અપકવા યોગહીનાસ્તુ પકવા યોગેન દેહિનઃ ।
 સર્વો યોગાગ્નિના દેહો હ્યજઃ શોકવર્જિતઃ ॥ ૨૬ ॥
 જડસ્તુ પાર્થિવો જ્ઞેયો હ્યપકવો દુઃખદો ભવેત્ ।
 ધ્યાનસ્થોઽસૌ તથાપ્યેવમિન્દ્રિયૈર્વિવશો ભવેત્ ॥ ૨૭ ॥
 તાનિ ગાઢં નિયમ્યાપિ તથાપ્યન્યૈઃ પ્રબાધ્યતે ।
 શીતોષ્ણસુખદુઃખાદૈર્વ્યાધિભિર્માનસૈસ્તથા ॥ ૨૮ ॥
 અન્યૈર્નાનાવિધૈર્જીવૈઃ શસ્ત્રાગ્નિજલમારુતૈઃ ।
 શરીરં પીડયતે તૈસ્તૈશ્ચિત્તં સંક્ષુભ્યતે તતઃ ॥ ૨૯ ॥
 તથા પ્રાણવિપત્તૌ તુ ક્ષોભમાયાતિ મારુતઃ ।
 તતો દુઃખશતૈર્વ્યાપત્ ચિત્તં ક્ષુભ્યં ભવેન્નૃણામ્ ॥ ૩૦ ॥
 દેહાવસાનસમયે ચિત્તે યદ્યદ્દિભાવયેત્ ।
 તત્તદેવ ભવેજ્જીવ ઇત્યેવં જન્મકારણામ્ ॥ ૩૧ ॥
 દેહાન્તે કિં ભવેજ્જન્મ તન્ન જાનન્તિ માનવાઃ ।
 તસ્માજ્ઞાનં ચ વૈરાગ્યં જીવસ્ય કેવલં શ્રમઃ ॥ ૩૨ ॥
 પિપીલિકા યથા લગ્ના દેહે ધ્યાનાદ્દિમુચ્યતે ।
 અસૌ કિં વૃશ્ચિકૈર્દ્રષ્ટો દેહાન્તે વા કથં સુખી ॥ ૩૩ ॥
 તસ્માન્મૂઢા ન જાનન્તિ મિથ્યાતર્કેણ વેષ્ટિતાઃ ।
 અહંકૃતિર્યદા યસ્ય નષ્ટા ભવતિ તસ્ય વૈ ॥ ૩૪ ॥
 દેહસ્ત્વપિ ભવેન્નષ્ટો વ્યાધયશ્ચાસ્ય કિં પુનઃ ।
 જલાગ્નિશસ્ત્રખાતાદિબાધા કસ્ય ભવિષ્યતિ ॥ ૩૫ ॥
 યદા યદા પરિક્ષીણા પુષ્ટા ચાહંકૃતિર્ભવેત્ ।
 તમનેનાસ્ય નશ્યન્તિ પ્રવર્તન્તે રુગાદયઃ ॥ ૩૬ ॥
 કારણેન વિના કાર્યં ન કદાચન વિદ્યતે ।

अलंकारे विना तद्देहे दुःखं कथं भवेत् ॥ ३७ ॥

शरीरेण जिताः सर्वे शरीरं योगिभिर्जितम् ।

तत्कथं कुरुते तेषां सुखदुःखादिकं क्वलम् ॥ ३८ ॥

छन्द्रेयाणि मनो बुद्धिः कामक्रोधादिकं जितम् ।

तेनैव विजितं सर्वं नासौ केनापि बाध्यते ॥ ३९ ॥

मडाभूतानि तत्त्वानि संलृतानि कमेण य ।

सप्तधातुमयो देहो दग्धा योगाग्निना शनैः ॥ ४० ॥

देवैरपि न लक्ष्येत योगिदेहो मडाभलः ।

भेदबन्धविनिर्मुक्तो नानाशक्तिधरः परः ॥ ४१ ॥

यथाकाशस्तथा देह आकाशादपि निर्मलः ।

सूक्ष्मात्सूक्ष्मतरौ दृश्यः स्थूलात्स्थूलो जडाज्जडः ॥ ४२ ॥

छच्छाशुषो छि योगीन्द्रः स्वतन्त्रस्त्वजराभरः ।

कीडते त्रिषु लोकेषु वीलयथा यत्र कुत्रचित् ॥ ४३ ॥

अचिन्त्यशक्तिमान्योगी नानाशुपाणि धारयेत् ।

संखरेथ्य पुनस्तानि स्वेष्यथा विजितेन्द्रियः ॥ ४४ ॥

नासौ मरणमाप्नोति पुनर्योगबलेन तु ।

उठेन मृत एवासौ मृतस्य मरणं कुतः ॥ ४५ ॥

मरणं यत्र सर्वेषां तत्रासौ परिश्रुवति ।

यत्र श्रुवन्ति मूढास्तु तत्रासौ मृत एव वै ॥ ४६ ॥

कर्तव्यं नैव तस्यास्ति कृतेनासौ न लिप्यते ।

श्रुवन्मुक्ताः सदा स्वस्थः सर्वदोषविवर्जितः ॥ ४७ ॥

विरक्ता ज्ञानिनश्चान्ये देहेन विजिताः सदा ।

ते कथं योगिभिस्तुल्या मांसपिण्डाः कुदेहिनः ॥ ४८ ॥

देहान्ते ज्ञानिभिः पुण्यात्पापाभ्य क्वलमाप्यते ।

ईदृशं तु भवेत्तत्तद्भुक्त्वा ज्ञानी पुनर्भवेत् ॥ ४९ ॥

पश्चात्पुण्येन लभते सिद्धेन सल सङ्गतिम् ।

ततः सिद्धस्य कृपया योगी भवति नान्यथा ॥ ५० ॥

ततो नश्यति संसारो नान्यथा शिवभाषितम् ।
 योगेन रक्षितं ज्ञानं न मोक्षाय भवेद्दिधे ॥ ५१ ॥
 ज्ञानेनैव विना योगो न सिद्ध्यति कदाचन ।
 जन्मान्तरैश्च बहुभिर्योगो ज्ञानेन लभ्यते ॥ ५२ ॥
 ज्ञानं तु जन्मनैकेन योगादेव प्रजायते ।
 तस्माद्योगात्परतरो नास्ति मार्गस्तु मोक्षदः ॥ ५३ ॥
 प्रविचार्य चिरं ज्ञानं मुक्तोऽलमिति मन्यते ।
 किमसौ मननादेव मुक्तो भवति तत्क्षणात् ॥ ५४ ॥
 पश्चाज्जन्मशन्तान्तरैर्योगादेव विमुच्यते ।
 न तथा भवतो योगाज्जन्ममृत्यु पुनः पुनः ॥ ५५ ॥
 प्राणपानसमायोगाख्यन्द्रसूर्यैकता भवेत् ।
 सप्तधातुमयं देहमग्निना रज्जयेद्द्रुवम् ॥ ५६ ॥
 व्याधयस्तस्य नश्यन्ति खेदभाताटिकास्तथा ,
 तदासौ परमाकाशरूपो देह्यवतिष्ठति ॥ ५७ ॥
 किं पुनर्बहुनोक्तेन मरणं नास्ति तस्य वै ।
 देहीव दृश्यते लोके दग्धर्पूरवत्स्वयम् ॥ ५८ ॥
 चित्तं प्राणेन संबद्धं सर्वशुक्लेषु संस्थितम् ।
 रज्ज्वा यद्गतसुसंबद्धः पक्षी तद्द्रष्टिं मनः ॥ ५९ ॥
 नानाविधैर्विचारैस्तु न बाध्यं जायते मनः ।
 तस्मात्तस्य जयोपायः प्राण एव हि नान्यथा ॥ ६० ॥
 तर्कैर्जल्पैः शास्त्रजावैर्युक्तिभिर्मन्त्रभेषजैः ।
 न वशो जायते प्राणः सिद्धोपायं विना विधे ॥ ६१ ॥
 उपायं तमविज्ञाय योगमार्गो प्रवर्तते ।
 भाण्डज्ञानेन सलसा जायते क्लेशवत्तरः ॥ ६२ ॥
 यो जित्वा पवनं मोडाद्योगमिच्छति योगिनाम् ।
 सोऽपकवं कुम्भमारुह्य सागरं तर्तुमिच्छति ॥ ६३ ॥
 यस्य प्राणो विवीनोऽन्तः साधके शुचिते सति ।
 पिण्डो न पतितस्तस्य चित्तं दौषैः प्रबाधते ॥ ६४ ॥

शुद्धे येतसि तस्यैव स्वात्मज्ञानं प्रकाशते ।
 तस्माज्ज्ञानं भवेद्योगाज्जन्मनैकेन पद्मज ॥ ६५ ॥
 तस्माद्योगं तमेवाद्यै साधको नित्यमभ्यसेत् ।
 भुमुक्षुभिः प्राणजयः कर्तव्यो मोक्षहेतवे ॥ ६६ ॥
 योगात्परतरं पुण्यं योगात्परतरं शिवम् ।
 योगात्परतरं सूक्ष्मं योगात्परतरं नहि ॥ ६७ ॥
 योऽपानप्राणयोरेक्यं स्वरजोरेतसोस्तथा ।
 सूर्यायन्द्रमसोर्योगो जुवात्मपरमात्मनोः ॥ ६८ ॥
 अयं तु द्वन्द्वजालस्य संयोगो योग उच्यते ।
 अथ योगशिषां वक्ष्ये सर्वज्ञानेषु योत्तमाम् ॥ ६९ ॥
 यदानुध्यायते मन्त्रं गात्रकम्प्योऽथ जायते ।
 आसनं पद्मकं बद्ध्वा यथ्यान्यदपि रोचते ॥ ७० ॥
 नासाग्रे दृष्टिमारोप्य उस्तपाद्यौ च संयतौ ।
 मनः सर्वत्र संगृह्य ॐकारं तत्र चिन्तयेत् ॥ ७१ ॥
 ध्यायते सततं प्राज्ञो हृत्कृत्वा परमेश्वरम् ।
 अेकस्तम्भे नवद्वारे त्रिस्थूलो पञ्चद्वैवते ॥ ७२ ॥
 षड्दशे तु शरीरे वा मतिमान्नोपलक्षयेत् ।
 आदित्यमण्डलाकारं रश्मिज्वालासमाकुलम् ॥ ७३ ॥
 तस्य मध्यगतं वह्निं प्रज्वलेद्दीपवर्तिवत् ।
 दीपशिषा तु या मात्रा सा मात्रा परमेश्वरे ॥ ७४ ॥
 भिन्दन्ति योगिनः सूर्यं योगाभ्यासेन वै पुनः ।
 द्वितीयं सुषुम्नाद्द्वारं परिशुभ्रं समर्पितम् ॥ ७५ ॥
 कपालसम्पुटं पीत्वा ततः पश्यति तत्पदम् ।
 अथ न ध्यायते जन्तुरालस्याय्य प्रमादतः ॥ ७६ ॥
 यद्वि त्रिकालमागच्छेत्स गच्छेत्पुण्यसम्पदम् ।
 पुण्यमेतत्समासाद्य संक्षिप्य कथितं मया ॥ ७७ ॥
 लब्धयोगोऽथ बुद्ध्येत प्रसन्नं परमेश्वरम् ।

जन्मान्तरसदस्रेषु यदा क्षीणं तु किञ्चिषम् ॥ ७८ ॥

तदा पश्यति योगेन संसारोच्छेदनं भद्रम् ।

अधुना सम्प्रवक्ष्यामि योगाभ्यासस्य लक्षणां ॥ ७९ ॥

मरुज्जयो यस्य सिद्धः सेवयेत्तं गुरुं सदा ।

गुरुवस्त्रप्रसादेन कुर्यात्प्राणजयं भुधः ॥ ८० ॥

वितस्तिप्रमितं दैर्घ्यं यतुरङ्गुलविस्तृतम् ।

मृदुलं धवलं प्रोक्तं वेष्टनाम्बरलक्षणां ॥ ८१ ॥

निरुध्य मारुतं गाढे शक्तियालनयुक्तितः ।

अष्टधा कुण्डलीभूतामृज्वीं कुर्यात्तु कुण्डलीम् ॥ ८२ ॥

पाथोराकुञ्चनं कुर्यात्कुण्डलीं चालयेत्तदा ।

मृत्युयङ्गतस्यापि तस्य मृत्युभयं कुतः ॥ ८३ ॥

येतदेव परं गुह्यं कथितं तु मया तव ।

वजासनगतो नित्यमूर्ध्वाकुञ्चनमभ्यसेत् ॥ ८४ ॥

वायुना ज्वलितो वह्निः कुण्डलीमनिशं दधेत् ।

सन्तप्ता साग्निना ज्वलशक्तिस्रैलोक्यमोहिनी ॥ ८५ ॥

प्रविशेय्यन्द्रतुण्डे तु सुषुम्नावदनान्तरे ।

वायुना वह्निना सार्धं ब्रह्मग्रन्थिं भिनत्ति सा ॥ ८६ ॥

विष्वग्ग्रन्थिं ततो भित्त्वा रुद्रग्रन्थौ च तिष्ठति ।

ततस्तु कुम्भकैर्गाढं पूरयित्वा पुनःपुनः ॥ ८७ ॥

अथाभ्यसेत्सूर्यभेदमुज्ज्वार्यो चापि शीतलीम् ।

भस्त्रां च सङ्घितो नाम स्याज्यतुष्टयकुम्भकः ॥ ८८ ॥

बन्धत्रयेण संयुक्तः केवलप्राप्तिकारकः ।

अथास्य लक्षणां सम्यक्कथयामि समासतः ॥ ८९ ॥

ऐकाङ्किना समुपगम्य विविक्तदेशं

प्राणाद्विद्वेषममृतं परमार्थतत्त्वम् ।

लघ्वाशिना धृतिमता परिभाषितव्यं

संसाररोगहरमौषधमद्वितीयम् ॥ ९० ॥

सूर्यनाज्या समाकृष्य वायुमभ्यासयोगिना ।

विधिवत्कुम्भकं कृत्वा रेचयेच्छ्रीतरश्मिना ॥ ९१ ॥
 उदरे बहुरोगघ्नं किमिदोषं निहन्ति य ।
 मुहुर्मुहुर्दृष्टिं कार्यं सूर्यभेदमुदाहृतम् ॥ ९२ ॥
 नाडीभ्यां वायुमाकृष्य कुण्डल्याः पार्श्वयोः क्षिपेत् ।
 धारयेद्दृष्टेरे पश्चाद्देययेदिसया सुधीः ॥ ९३ ॥
 कण्ठे कङ्काटि दौषघ्नं शरीराग्निविवर्धनम् ।
 नाडीजलापहं धातुगतदौषविनाशनम् ॥ ९४ ॥
 गच्छतस्तिष्ठतः कार्यमुज्जयाप्यं तु कुम्भकम् ।
 भुजेन वायुं संगृह्य घ्राणरन्ध्रेण रेचयेत् ॥ ९५ ॥
 शीतलीकरणं येदं हन्ति पित्तं क्षुधां तृषम् ।
 स्तनयोरथ भस्त्रेव लोडकारस्य वेगतः ॥ ९६ ॥
 रेच्येत्पूरयेद्वायुमाश्रमं देहगं धिया ।
 यथा श्रमो भवेद्देहे तथा सूर्येण पूरयेत् ॥ ९७ ॥
 कण्ठसंकोचनं कृत्वा पुनश्चन्द्रेण रेचयेत् ।
 वातपित्तश्लेष्मलरं शरीराग्निविवर्धनम् ॥ ९८ ॥
 कुण्डलीबोधकं वक्त्रदौषघ्नं शुभदं सुभम् ।
 ब्रह्मनाडीमुष्मान्तस्थकङ्काधर्गलनाशनम् ॥ ९९ ॥
 सम्यग्बन्धुसमुद्भूतं ग्रन्थित्रयविभेदकम् ।
 विशेषेणैव कर्तव्यं भस्त्राप्यं कुम्भकं त्विदम् ॥ १०० ॥
 बन्धत्रयमथेदानीं प्रवक्ष्यामि यथाक्रमम् ।
 नित्यं कृतेन तेनासौ वायुर्जयमवाप्नुयात् ॥ १०१ ॥
 यतुर्णामपि भेदानां कुम्भके समुपस्थिते ।
 बन्धत्रयमिदं कार्यं वक्ष्यमाणं मयञ्छि तत् ॥ १०२ ॥
 प्रथमो मूलबन्धस्तु द्वितीयोऽङ्गीयनाभिधः ।
 जालन्धारस्तृतीयस्तु लक्षणं कथयाम्यहम् ॥ १०३ ॥
 गुदं पाष्ण्यां तु सम्पीड्य पायुमाकुञ्चयेद्भवात् ।
 वारंवारं यथा योर्ध्वं समायाति समीरणः ॥ १०४ ॥

प्राणोपापानौ नादबिन्दू मूलबन्धेन चैकताम् ।
 गत्वा योगस्य संसिद्धिं यच्छतो नात्र संशयः ॥ १०५ ॥
 कुम्भकान्ते रेयकादौ कर्तव्यस्तूडियानकः ।
 बन्धो येन सुषुम्नायां प्राणस्तूडियते यतः ॥ १०६
 तस्माद्दुडियनाभ्योऽयं योगिभिः समुदाहृतः ।
 उडियानं तु सलजं गुरुणा कथितं सदा ॥ १०७ ॥
 अब्यसेत्तदतन्द्रस्तु वृद्धोऽपि तरुणो भवेत् ।
 नाभेर्धर्ममधश्चापि त्राणं कुर्यात्प्रयत्नतः ॥ १०८ ॥
 षाण्मासमव्यसेन्मृत्युं जयत्येव न संशयः ।
 पूरकान्ते तु कर्तव्यो बन्धो जलन्धराभिधः ॥ १०९ ॥
 कण्ठसंकोचरूपोऽसौ वायुर्माग्निरोधकः ।
 कण्ठमाकुञ्च्य लृष्टये स्थापयेद्दृढमिच्छया ॥ ११० ॥
 बन्धो जलन्धराभ्योऽयममृताप्यायकारकः ।
 अधस्तात्कुञ्चयेन्नाशु कण्ठसंकोचने कृते ॥ १११ ॥
 मध्ये पश्चिमतानेन स्यात्प्राणो ब्रह्मनाडिगः ।
 वजासनस्थितो योगी चालयित्वा तु कुण्डलीम् ॥ ११२ ॥
 कुर्यादनन्तरं भस्त्रीं कुण्डलीमाशु बोधयेत् ।
 भिद्यन्ते ग्रन्थयो वंशे तमलोडशलाकया ॥ ११३ ॥
 तथैव पृष्ठवंशः स्याद्ग्रन्थिभेदस्तु वायुना ।
 पिपीलिकायां लग्नायां कण्डूस्तत्र प्रवर्तते ॥ ११४ ॥
 सुषुम्नायां तथाभ्यासात्सततं वायुना भवेत् ।
 रुद्रग्रन्थिं ततो भित्त्वा ततो याति शिवात्मकम् ॥ ११५ ॥
 यन्द्रसूर्यौ समौ कृत्वा तयोर्योगः प्रवर्तते ।
 गुणत्रयमतीतं स्याद्ग्रन्थित्रयविभेदनात् ॥ ११६ ॥
 शिवशक्तिसमायोगे जायते परमा स्थितिः ।
 यथा करी करेणैव पानीयं प्रपिबेत्सदा ॥ ११७ ॥
 सुषुम्नावज्जनालेन पवमानं त्रसेत्तथा ।
 वज्रदण्डसमुद्भूता मणायश्चैकविंशतिः ॥ ११८ ॥

सुषुम्नायां स्थितः सर्वे सूत्रे मणिगण्डा एव ।

भोक्षमार्गे प्रतिष्ठानात्सुषुम्ना विश्वरूपिणी ॥ ११८ ॥

यथैव निश्चितः कालश्चन्द्रसूर्यनिबन्धनात् ।

आपूर्य कुम्भितो वायुर्बलिर्नो याति साधके ॥ १२० ॥

पुनःपुनस्तद्भवेव पश्चिमद्वारलक्षणम् ।

पूरितस्तु स तद्द्वारैरीषत्कुम्भकतां गतः ॥ १२१ ॥

प्रविशेत्सर्वगात्रेषु वायुः पश्चिममार्गतः ।

रेयितः क्षीणतां याति पूरितः पोषयेत्ततः ॥ १२२ ॥

यत्रैव जातं सकलेवरं मन-

स्तत्रैव लीनं कुरुते स योगात् ।

स एव मुक्तो निरुद्धकृतिः सुधी

मूढा न जानन्ति हि पिण्डपातिनः ॥ १२३ ॥

चित्तं विनिष्टं यदि भासितं स्या-

त्तत्र प्रतीतो मरुतोऽपि नाशः ।

न येद्यदि स्यान्न तु तस्य शास्त्रं

नात्मप्रतीतिर्न गुरुर्न भोक्षः ॥ १२४ ॥

जलूका रुधिरं यद्ब्रह्मवादाकर्षति स्वयम् ।

ब्रह्मनाडी तथा धातून्सन्तताभ्यासयोगतः ॥ १२५ ॥

अनेनाभ्यासयोगेन नित्यमासनबन्धतः ।

चित्तं विलीनतामेति बिन्दुर्नो यात्यधस्तथा ॥ १२६ ॥

रेयकं पूरकं मुक्त्वा वायुना स्थीयते स्थिरम् ।

नाना नादाः प्रवर्तन्ते संस्रवेऽथ्यन्द्रमण्डलम् ॥ १२७ ॥

नश्यन्ति क्षुत्पिपासाद्याः सर्वदोषास्ततस्तदा ।

स्वरूपे सस्थिदानन्दे स्थितिमाप्नोति केवलम् ॥ १२८ ॥

कथितं तु तव प्रीत्या ज्येतदभ्यासलक्षणम् ।

मन्त्रो लयो ढो राजयोगोऽन्तर्भूमिकाः कृमात् ॥ १२९ ॥

अेक एव यत्तुर्धाऽयं मलायोगोऽभिधीयते ।

उकारेण बहिर्याति सकारेण विशेत्पुनः ॥ १३० ॥

હંસહંસેતિ મન્ત્રોડયં સર્વેશ્ચ જપ્યતે ।
 ગુરુવાક્યાત્સુષુભ્રાયાં વિપરીતો ભવેજજપઃ ॥ ૧૩૧ ॥
 સોડહંસોડહમિતિ પ્રોક્તો મન્ત્રયોગઃ સ ઉચ્યતે ।
 પ્રતીતિર્મન્ત્રયોગાચ્ચ જાયતે પશ્ચિમે પથિ ॥ ૧૩૨ ॥
 હકારેણ તુ સૂર્યઃ સ્યાત્સકારેણેન્દુરુચ્યતે ।
 સૂર્યાચન્દ્રમસૌરૈક્યં હઠ ઇત્યભિધીયતે ॥ ૧૩૩ ॥
 હઠેન ગ્રસ્યતે જાડ્યં સર્વદોષસમુદ્ભવમ્ ।
 ક્ષેત્રણઃ પરમાત્મા ચ તયોરૈક્યં યદા ભવેત્ ॥ ૧૩૪ ॥
 તદૈક્યે સાધિતે બ્રહ્મંશ્ચિત્તં યાતિ વિલીનતામ્ ।
 પવનઃ સ્થૈર્યમાયાતિ લયયોગોદયે સતિ ॥ ૧૩૫ ॥
 લયાત્સમ્પ્રાપ્યતે સૌખ્યં સ્વાત્માનદં પરં પદમ્ ।
 યોનિમધ્યે મહાક્ષેત્રે જપાભન્ચૂકસંનિભમ્ ॥ ૧૩૬ ॥
 રજો વસતિ જન્તૂનાં દેવીતત્ત્વં સમાવૃતમ્ ।
 રજસો રેતસો યોગાદ્રાજયોગ ઇતિ સ્મૃતઃ ॥ ૧૩૭ ॥
 અણિમાદિપદં પ્રાપ્ય રાજતે રાજયોગતઃ ।
 પ્રાણાપાનસમાયોગો જ્ઞેયં યોગચતુષ્ટયમ્ ॥ ૧૩૮ ॥
 સંક્ષેપાત્કથિતં બ્રહ્મન્નાન્યથા શિવભાષિતમ્ ।
 ક્રમેણ પ્રાપ્યતે પ્રાપ્યમભ્યાસાદેવ નાન્યથા ॥ ૧૩૯ ॥
 એકેનૈવ શરીરેણ યોગાભ્યાસાચ્છનૈઃશનૈઃ ।
 ચિરાત્સમ્પ્રાપ્યતે મુક્તિર્મર્કટકમ એવ સઃ ॥ ૧૪૦ ॥
 યોગસિદ્ધિં વિના દેહઃ પ્રમાદાદદિ નશ્યતિ ।
 પૂર્વવાસનયા યુક્તઃ શરીરં ચાન્યદાપ્નુયાત્ ॥ ૧૪૧ ॥
 તતઃ પુણ્યવશાત્સિદ્ધો ગુરુણા સહ સંગતઃ ।
 પશ્ચિમદ્વારમાર્ગેણ જાયતે ત્વરિતં ફલમ્ ॥ ૧૪૨ ॥
 પૂર્વજન્મકૃતાભ્યાસાત્સત્ત્વરં ફલમશ્નુતે ।
 એતદેવ હિ વિજ્ઞેયં તત્કાકમતમુચ્યતે ॥ ૧૪૩ ॥
 નાસ્તિ કાકમતાદન્યદભ્યાસાપ્યમતઃ પરમ્ ।
 તેનૈવ પ્રાપ્યતે મુક્તિર્નાન્યથા શિવભાષિતમ્ ॥ ૧૪૪ ॥

उठयोगकृमात्काषासलजुवलयार्दिकम् ।
 नाकृतं मोक्षमार्गं स्यात्प्रसिद्धां पश्चिमं विना ॥ १४५ ॥
 आदौ रोगाः प्रणश्यन्ति पश्चाज्जाज्यं शरीरजम् ।
 ततः समरसो भूत्वा यन्द्रो वर्षत्यनारतम् ॥ १४६ ॥
 धातूश्च संग्रहेद्धृत्तिः पवनेन समन्ततः ।
 नाना नादाः प्रवर्तन्ते मार्दवं स्यात्कलेवरे ॥ १४७ ॥
 जित्वा वृष्ट्यादिकं जाज्यं भेयरः स भवेन्नरः ।
 सर्वज्ञोसौ भवेत्कामरूपः पवनवेगवान् ॥ १४८ ॥
 क्रीडते त्रिषु विकेषु जायन्ते सिद्धयोऽपिलाः ।
 कर्पूरे लीयमाने किं काठिन्यं तत्र विद्यते ॥ १४९ ॥
 अलंकारक्षये तद्गदेडे कठिना कुतः ।
 सर्वकर्ता य योगीन्द्रः स्वतन्त्रोऽनन्तरूपवान् ॥ १५० ॥
 जुवन्मुक्तो मलायोगी जायते नात्र संशयः ।
 द्विविधाः सिद्धयो लोके कल्पिताऽकल्पितास्तथा ॥ १५१ ॥
 रसौषधिङ्कियाजालमन्त्राभ्यासाधिसाधनात् ।
 सिद्ध्यन्ति सिद्धयो यास्तु कल्पितास्ताः प्रकीर्तिताः ॥ १५२ ॥
 अनित्या अल्पवीर्यास्ताः सिद्धयः साधनोद्भवः ।
 साधनेन विनाध्येवं जायन्ते स्वत एव हि ॥ १५३ ॥
 स्वात्मयोगैकनिष्ठेषु स्वातन्त्र्यादीश्वरप्रियाः ।
 प्रभूताः सिद्धयो यास्ताः कल्पनारहिताः स्मृताः ॥ १५४ ॥
 सिद्धानित्या मलावीर्यां छत्रारूपाः स्वयोगजाः ।
 चिरकालात्प्रजायन्ते वासनारहितेषु य ॥ १५५ ॥
 तास्तु गोप्या मलायोगात्परमात्मपदेऽव्यये ।
 विना कार्यं सदा गुप्तं योगसिद्धस्य लक्षणम् ॥ १५६ ॥
 यथाकाशं समुद्दिश्य गच्छद्भिः पथिकैः पथि ।
 नाना तीर्थानि दृश्यन्ते नानामार्गास्तु सिद्धयः ॥ १५७ ॥
 स्वयमेव प्रजायन्ते लाभालाभविवर्जिते ।

યોગમાર્ગે તથૈવેદં સિદ્ધિજાલં પ્રવર્તતે ॥ ૧૫૮ ॥
 પરીક્ષકૈઃ સ્વર્ણકારૈર્લેમ સમ્પ્રોચ્યતે યથા ।
 સિધિભિર્લક્ષયેત્સિદ્ધં જીવન્મુક્તં તથૈવ ચ ॥ ૧૫૯ ॥
 અલૌકિકગુણસ્તસ્ય કદાચિદ્દૃશ્યતે ધ્રુવમ્ ।
 સિદ્ધિભિઃ પરિહીનં તુ નરં બદ્ધં તુ લક્ષયેત્ ॥ ૧૬૦ ॥
 અજરામરપિણ્ડો યો જીવન્મુક્તઃ સ એવ હિ ।
 પશુકુક્કુટકીટાઘા મૃતિં સમ્પ્રાપ્નુવન્તિ વૈ ॥ ૧૬૧ ॥
 તેષાં કિં પિણ્ડપાતેન મુક્તિર્ભવતિ પદ્મજ ।
 ન બહિઃ પ્રાણ આયાતિ પિણ્ડસ્ય પતનં કુતઃ ॥ ૧૬૨ ॥
 પિણ્ડપાતેન યા મુક્તિઃ સા મુક્તિર્ન તુ હન્યતે ।
 દેહે બ્રહ્મત્વમાયાતે જલાનાં સૈન્ધવં યથા ॥ ૧૬૩ ॥
 અનન્યતાં યદા યાતિ તદા મુક્તઃ સ ઉચ્યતે ।
 વિમતાનિ શરીરાણિ ઇન્દ્રિયાણિ તથૈવ ચ ॥ ૧૬૪ ॥
 બ્રહ્મ દેહત્વમાપન્નં વારિ બુદ્ધુદતામિવ ।
 દશદ્વાર પુરં દેહં દશનાડીમહાપથમ્ ॥ ૧૬૫ ॥
 દશભિર્વાયુભિર્વ્યામં દશેન્દ્રિયપરિચ્છદમ્ ।
 ષડાધારાપવરકં ષડન્વયમહાવનમ્ ॥ ૧૬૬ ॥
 ચતુઃપીઠસમાકીર્ણં ચતુરામ્નાયદીપકમ્ ।
 બિન્દુનાદમહાલિડ્ગં શિવશક્તિનિકેતનમ્ ॥ ૧૬૭ ॥
 દેહં શિવાલયં પ્રોક્તં સિદ્ધિદં સર્વદેહિનામ્ ।
 ગુદમેઢ્વાન્તરાલસ્થં મૂલાધારં ત્રિકોણકમ્ ॥ ૧૬૮ ॥
 શિવસ્ય જીવરૂપસ્ય સ્થાનં તદ્ધિ પ્રચક્ષતે ।
 યત્ર કુણ્ડલિનીનામ પરા શક્તિઃ પ્રતિષ્ઠિતા ॥ ૧૬૯ ॥
 યસ્માદુત્પદ્યતે વાયુર્યસ્માદ્ભક્તિઃ પ્રવર્તતે ।
 યસ્માદુત્પદ્યતે બિન્દુર્યસ્માન્નાદઃ પ્રવર્તતે ॥ ૧૭૦ ॥
 યસ્માદુત્પદ્યતે હંસો યસ્માદુત્પદ્યતે મનઃ ।
 તદેતલ્લામરૂપાખ્યં પીઠં કામકૃલપ્રદમ્ ॥ ૧૭૧ ॥

स्वाधिष्ठानाह्वयं यत्कं लिङ्गमूले षडस्रके ।
 नाभिदेशे स्थितं यत्कं दशारं मणिपूरकम् ॥ १७२ ॥
 द्वादशारं मलयत्कं लृष्टये याप्यनाडतम् ।
 तदेतत्पूर्णागिर्याप्यं पीठं कमलसंभव ॥ १७३ ॥
 कण्ठरूपे विशुद्ध्याप्यं यत्कं षोडशास्रकम् ।
 पीठं जालन्धर नाम तिष्ठत्यत्र सुरेश्वर ॥ १७४ ॥
 आज्ञा नाम भ्रुवोर्मध्ये द्विदलं यत्कमुत्तमम् ।
 उड्यानाप्यं मडापीठमुपरिष्ठात्प्रतिष्ठितम् ॥ १७५ ॥
 यत्तुरसं धराण्यादौ ब्रह्मा तत्राधिदेवता ।
 अर्धयन्द्वाकृति यत्कं विष्णुस्तस्याधिदेवता ॥ १७६ ॥
 त्रिकोणमण्डलं वक्त्री रुद्रस्तस्याधिदेवता ।
 वायोर्बिम्बं तु षट्कोणमीश्वरोऽस्याधिदेवता ॥ १७७ ॥
 आकाशमण्डलं वृत्तं देवतास्य सदाशिवः ।
 नादरूपं भ्रुवोर्मध्ये मनसो मण्डलं विदुः ॥ १७८ ॥
 इति प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥
 पुनर्योगस्य माहात्म्यं श्रोतुमिच्छामि शङ्कर ।
 यस्य विज्ञानमात्रेण भेयरीसमतां व्रजेत् ॥ १ ॥
 शृणु ब्रह्मन्प्रवक्ष्यामि गोपनीयं प्रयत्नतः ।
 द्वादशाब्दं तु शुश्रूषां यः कुर्यादप्रमादतः ॥ २ ॥
 तस्मै वाच्यं यथातथ्यं दान्ताय ब्रह्मचारिणे ।
 पाण्डित्यादर्थलोभाद्वा प्रमादाद्वा प्रयच्छति ॥ ३ ॥
 तेनाधीतं श्रुतं तेन तेन सर्वमनुष्ठितम् ।
 मूलमन्त्रं विजानाति यो विद्वाङ्गुरुदर्शितम् ॥ ४ ॥
 शिवशक्तिमयं मन्त्रं मूलाधारात्समुत्थितम् ।
 तस्य मन्त्रस्य वै ब्रह्मगच्छोता वक्ता य दूर्लभः ॥ ५ ॥
 अेतत्पीठमिति प्रोक्तं नादलिङ्गं त्रिधात्मकम् ।
 तस्य विज्ञानमात्रेण श्रुवन्मुक्तो भवेज्जनः ॥ ६ ॥

अणिमादिकमैश्वर्यमचिरादेव जायते ।
 मननात्प्राणानाश्चैव मद्रूपस्यावबोधनात् ॥ ७ ॥
 मन्त्रमित्युच्यते ब्रह्मन्मदधिष्ठानतोऽपि वा ।
 मूलत्वात्सर्वमन्त्राणां मूलाधारात्समुद्भवत् ॥ ८ ॥
 मूलस्वरूपलिङ्गत्वान्मूलमन्त्र इति स्मृतः ।
 सूक्ष्मत्वात्कारणात्वाच्च लयनाद्रमनादपि ॥ ९ ॥
 लक्षणान्तरमेशस्य लिङ्गमित्यभिधीयते ।
 संनिधानात्समस्तेषु जन्तुष्वपि य सन्ततम् ॥ १० ॥
 सूयकत्वाच्च रूपस्य सूत्रमित्यभिधीयते ।
 मडामाया मडालक्ष्मीर्मडादेवी सरस्वती ॥ ११ ॥
 आधारशक्तिरव्यक्ता यथा विश्वं प्रवर्तते ।
 सूक्ष्माभा बिन्दुरूपेण पीठरूपेण वर्तते ॥ १२ ॥
 बिन्दुपीठं विनिर्दिष्टं नादलिङ्गमुपस्थितम् ।
 प्राणोऽनोश्चर्यते ब्रह्मन्त्यजमुष्णीकराणेन य ॥ १३ ॥
 गुणरूपदेशमार्गोऽसदस्यैव प्रकाशते ।
 स्थूलं सूक्ष्मं परं येति त्रिविधं ब्रह्मणो वपुः ॥ १४ ॥
 पञ्चब्रह्ममयं रूपं स्थूलं वैराजमुच्यते ।
 छिद्यगर्भं सूक्ष्मं तु नादं बीजत्रयात्मकम् ॥ १५ ॥
 परं ब्रह्म परं सत्यं सच्चिदानन्दलक्षणम् ।
 अप्रमेयमनिर्देश्यमवात्मनसगोचरम् ॥ १६ ॥
 शुद्धं सूक्ष्मं निराकारं निर्विकारं निरञ्जनम् ।
 अनन्तमपरिच्छेद्यमनूपममनामयम् ॥ १७ ॥
 आत्ममन्त्रसदात्म्यासात्परतत्त्वं प्रकाशते ।
 तदभिव्यक्तयिक्तानि सिद्धिद्वाराणि मे शृणु ॥ १८ ॥
 दीपज्वालेन्दुबधोतविद्युन्नक्षत्रभास्वराः ।
 दृश्यन्ते सूक्ष्मरूपेण सदा युक्तस्य योगिनः ॥ १९ ॥
 अणिमादिकमैश्वर्यमचिरात्तस्य जायते ।
 नास्ति नादात्परो मन्त्रो न देवः स्वात्मनः परः ॥ २० ॥

नानुसन्धेः परा पूजा न हि तृमेः परं भुभम् ।
 गोपनीयं प्रयत्नेन सर्वदा सिद्धिमिच्छता ।
 मद्भक्त्यैतद्विज्ञाय कृत कृत्यः सुधी भवेत् ॥ २१ ॥
 यस्य देवे परा भक्तिर्यथा देवे तथा गुरौ ।
 तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रकाशन्ते मछात्मनः ॥ २२ ॥ इति ॥
 इति द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥
 यन्नभस्यं विद्याभ्यातं यत्सिद्धीनां य कारणम् ।
 येन विज्ञातमात्रेण जन्मबन्धात्प्रमुच्यते ॥ १ ॥
 अक्षरं परमो नादः शब्दब्रह्मेति कथ्यते ।
 मूलाधारगता शक्तिः स्वाधारा बिन्दुः उपिणी ॥ २ ॥
 तस्यामुत्पद्यते नादः सूक्ष्मबीजादिवानुः ।
 तां पश्यन्तीं विदुर्विश्वं यथा पश्यन्ति योगिनः ॥ ३ ॥
 दुदये व्यजयते घोषो गर्जत्यर्ज्यसंनिभः ।
 तत्र स्थिता सुरेशान मध्यमेत्यभिधीयते ॥ ४ ॥
 प्राणेन य स्वराभ्येन प्रथिता वैभरी पुनः ।
 शाभापल्लवः उरेण तात्वादिस्थानघट्टनात् ॥ ५ ॥
 अकारादिकारान्तान्यक्षराणि समीरयेत् ।
 अक्षरेभ्यः पदानि स्युः पदेभ्यो वाक्यसंभवः ॥ ६ ॥
 सर्वे वाक्यात्मका मन्त्रा वेदशास्त्राणि कृत्स्नशः ।
 पुराणानि य काव्यानि भाषाश्च विविधा अपि ॥ ७ ॥
 सप्तस्वराश्च गाथाश्च सर्वे नादसमुद्भवाः ।
 ओषा सरस्वती देवी सर्वभूतगुडाश्रया ॥ ८ ॥
 वायुना वह्नियुक्तेन प्रेर्यमाणा शनैः शनैः ।
 तद्विवर्तपट्टैर्वाक्यैरित्येवं वर्तते सदा ॥ ९ ॥
 य इमां वैभरी शक्तिं योगी स्वात्मनि पश्यति ।
 स वाक्सिद्धिमवाप्नोति सरस्वत्याः प्रसादतः ॥ १० ॥
 वेदशास्त्रपुराणानां स्वयं कर्ता भविष्यति ।

यत्र बिन्दुश्च नादश्च सोमसूर्याग्निवायवः ॥ ११ ॥

छन्द्रियाणि य सर्वाणि लयं गच्छन्ति सुप्रत ।

वायवो यत्र लीयन्ते मनो यत्र विलीयते ॥ १२ ॥

यं लब्ध्वा यापरं लाभं मन्यते नाधिकं ततः ।

यस्मिंस्थितो न दृग्भेन गुरुणापि विद्याल्यते ॥ १३ ॥

यत्रोपरमते चित्तं निरुद्धं योगसेवया ।

यत्र यैवात्मनात्मानं पश्यन्नात्मनि तुष्यति ॥ १४ ॥

सुभ्रमात्यन्तिकं यत्तद्धृद्विग्राह्यमतीन्द्रियम् ।

अेतत्क्षराक्षरातीतमनक्षरमितीर्यते ॥ १५ ॥

क्षरः सर्वाणि भूतानि सूत्रात्माऽक्षर उच्यते ।

अक्षरं परमं ब्रह्म निर्विशेषं निरञ्जनम् ॥ १६ ॥

अलक्षणमलक्षं तदप्रतर्क्यमनूपमम् ।

अपारपारमच्छेधमचिन्त्यमतिनिर्मलम् ॥ १७ ॥

आधारं सर्वभूतानामनाधारमनामयम् ।

अप्रमाणमनिर्देश्यमप्रमेयमतीन्द्रियम् ॥ १८ ॥

अस्थूलमनणुद्रस्वमदीर्घमजमव्ययम् ।

अशब्दमस्पर्शरूपमयक्षुःश्रोत्रनामकम् ॥ १९ ॥

सर्वज्ञं सर्वगं शान्तं सर्वेषां हृदये स्थितम् ।

सुसंवेधं गुरुमतात्सुदुर्बोधमयेतसाम् ॥ २० ॥

निष्कलं निर्गुणं शान्तं निर्विकारं निराश्रयम् ।

निर्लेपकं निरापायं कूटस्थमचलं ध्रुवम् ॥ २१ ॥

ज्योतिषामपि तज्ज्योतिस्तमःपारे प्रतिष्ठितम् ।

भावाभावविनिर्मुक्तं भावनामात्रगोचरम् ॥ २२ ॥

भक्तिगम्यं परं तत्त्वमन्तर्लीनेन येतसा ।

भावनामात्रमेवात्र कारणं पद्मसंभव ॥ २३ ॥

यथा द्देहान्तरप्राप्तेः कारणं भावना नृणाम् ।

विषयं ध्यायतः पुंसो विषये रमते मनः ॥ २४ ॥

मामनुस्मरतश्चित्तं मध्येवात्र विधीयते ।
 सर्वज्ञत्वं परेशत्वं सर्वसम्पूर्णाशक्तिता ।
 अनन्तशक्तिमत्त्वं य मधनुस्मरणाद्भवेत् ॥ २५ ॥ ॐति ॥
 ॐति तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥
 यैतनस्यैकंरूपत्वदृष्टेदो युक्तो न कर्त्तव्यत् ।
 श्रुत्वं य तथा ज्ञेयं रज्ज्वां सर्पग्रहो यथा ॥ १ ॥
 रज्ज्वज्ञानात्क्षणेनैव यद्भ्रज्जुर्द्धि सर्पिणी ।
 भाति तद्भ्रज्यतिः साक्षाद्विश्राकारेण डेवला ॥ २ ॥
 उपादानं प्रपञ्चस्य ब्रह्मणोऽन्यत्र विधेते ।
 तस्मात्सर्वप्रपञ्चोऽयं ब्रह्मैवास्ति न येतरत् ॥ ३ ॥
 व्याप्यव्याप्यकता मिथ्या सर्वमात्मेति शासनात् ।
 ॐति ज्ञाते परे तत्त्वे भेदस्यावसरः कुतः ॥ ४ ॥
 ब्रह्मणः सर्वभूतानि जायन्ते परमात्मनः ।
 तस्मादेतानि ब्रह्मैव भवन्तीति विचिन्तय ॥ ५ ॥
 ब्रह्मैव सर्वनामानि रूपाणि विविधानि य ।
 कर्माण्यपि समग्राणि बिभर्तीति विभावय ॥ ६ ॥
 सुवर्णाज्जायमानस्य सुवर्णत्वं य शाश्वतम् ।
 ब्रह्मणो जायमानस्य ब्रह्मत्वं य तथा भवेत् ॥ ७ ॥
 स्वल्पमध्यन्तरं कृत्वा श्रुवात्मपरमात्मनोः ।
 यस्तिष्ठति विमूढात्मा भयं तस्यापि भाषितम् ॥ ८ ॥
 यदज्ञानद्वेषेद्वैतमितरत्तत्प्रपश्यति ।
 आत्मत्वेन तदा सर्वं नेतरत्तत्र यावपि ॥ ९ ॥
 अनुभूतोऽप्ययं लोको व्यवहारक्षमोऽपि सन् ।
 असद्रूपो यथा स्वप्न उत्तरक्षणभाषितः ॥ १० ॥
 स्वप्ने जागरितं नास्ति जागरे स्वप्नता नहि ।
 द्वयमेव लये नास्ति लयोऽपि ल्यनयोर्न य ॥ ११ ॥
 त्रयमेव भवेन्मिथ्या गुणत्रयविनिर्मितम् ।
 अस्य द्रष्टा गुणातीतो नित्यो ल्येष विद्यात्मकः ॥ १२ ॥

યદ્ભ્રમૃદિ ઘટભ્રાન્તિઃ શુક્તૌ હિ રજતસ્થિતિઃ ।
 તદ્દદ્બ્રહ્મણિ જીવત્વં વીક્ષમાણો વિનશ્યતિ ॥ ૧૩ ॥
 યથા મૃદિ ઘટો નામ કનકે કુણ્ડલાભિધા ।
 શુક્તૌ હિ રજતખ્યાતિર્જીવશબ્દસ્તથા પરે ॥ ૧૪ ॥
 યથૈવ વ્યોમ્નિ નીલત્વં યથા નીરં મરુસ્થલે ।
 પુરુષત્વં યથા સ્થાણૌ તદ્દદ્વિશ્વં ચિદાત્મનિ ॥ ૧૫ ॥
 યથૈવ શૂન્યો વેતાલો ગન્ધર્વાણં પુરં યથા ।
 યથાકાશે દ્વિચન્દ્રત્વં તદ્દત્સત્યે જગત્સ્થિતિઃ ॥ ૧૬ ॥
 યથા તરડ્ગકલ્લોલૈર્જલમેવ સ્ફુરત્યલમ્ ।
 ઘટનામ્ના યથા પૃથ્વી પટનામ્ના હિ તન્તવઃ ॥ ૧૭ ॥
 જગન્નામ્ના ચિદાભાતિ સર્વં બ્રહ્મૈવ કેવલમ્ ।
 યથા વન્ધ્યાસુતો નાસ્તિ યથા નસ્તિ મરૌ જલમ્ ॥ ૧૮ ॥
 યથા નાસ્તિ નભોવૃક્ષસ્તથા નાસ્તિ જગત્સ્થિતિઃ ।
 ગૃહ્યમાને ઘટે યદ્ભ્રમૃત્તિકા ભાતિ વૈ બલાત્ ॥ ૧૯ ॥
 વીક્ષ્યમાણો પ્રપગ્ચે તુ બ્રહ્મૈવાભાતિ ભાસુરમ્ ।
 સદૈવાત્મા વિશુદ્ધોડસ્મિ હ્યશુદ્ધો ભાતિ વૈ સદા ॥ ૨૦ ॥
 યથૈવ દ્વિવિધા રજ્જુર્જ્ઞાનિનોડ્જ્ઞાનિનોડનિશમ્ ।
 યથૈવ મૃન્મયઃ કુંભસ્તદ્દદ્દેહોડપિ ચિન્મયઃ ॥ ૨૧ ॥
 આત્માનાત્મવિવેકોડયં મુષૈવ ક્ષિયતે બુષૈઃ ॥
 સર્પત્વેન યથા રજ્જૂ રજતત્વેન શુક્તિકા ॥ ૨૨ ॥
 વિનિર્ણાતા વિમૂઢેન દેહત્વેન તથાત્મતા ।
 ઘટત્વેન યથા પૃથ્વી જલત્વેન મરીચિકા ॥ ૨૩ ॥
 ગૃહત્વેન હિ કાષ્ઠાનિ ખડ્ગત્વેન હિ લોહતા ।
 તદ્દદાત્મનિ દેહત્વં પશ્યત્યજ્ઞાનયોગતઃ ॥ ૨૪ ॥ ઇતિ ॥
 ઇતિ ચતુર્થોડધ્યાયઃ ॥ ૪ ॥
 પુનર્યોગં પ્રવક્ષ્યામિ ગુહ્યં બ્રહ્મસ્વરૂપકમ્ ।

समाहितमना भूत्वा शृणु ब्रह्मन्यथाकमम् ॥ १ ॥

दशद्वारपुरं देवं दशनाडीमलापथम् ।

दशभिर्वायुभिर्व्याप्तं दशेन्द्रियपरिच्छेदम् ॥ २ ॥

षडाधारापवरकं षडन्वयमलावनम् ।

यतुःपीठसमाकीर्णं यतुराभायदीपकम् ॥ ३ ॥

बिन्दुनादमलालिङ्गविष्णुलक्ष्मीनिकेतनम् ।

देवं विष्णुवालये प्रोक्तं सिद्धिदं सर्वदेहिनाम् ॥ ४ ॥

गुहमेद्वान्तरालस्थं मूलाधारं त्रिकोणकम् ।

शिवस्य ज्वरुपस्य स्थानं तद्धि प्रयक्षते ॥ ५ ॥

यत्र कुण्डलिनी नाम परा शक्तिः प्रतिष्ठिता ।

यस्माद्गुह्यधते वायुर्यस्माद्भक्तिः प्रवर्तते ॥ ६ ॥

यस्माद्गुह्यधते बिन्दुर्यस्मान्नादः प्रवर्तते ।

यस्माद्गुह्यधते संसो यस्माद्गुह्यधते मनः ॥ ७ ॥

तदेतत्कामरुपाण्यं पीठं कामकलप्रदम् ।

स्वाधिष्ठानद्वयं यत्कं लिङ्गमूले षडस्रकम् ॥ ८ ॥

नाभिदेशे स्थितं यत्कं दशास्रं मणिपूरकम् ।

द्वादशारं मलायत्कं लुहये याप्यनालतम् ॥ ९ ॥

तदेतत्पूर्णागिर्याण्यं पीठं कमलसंभव ।

कण्ठरूपे विशुद्धाण्यं यच्चकं षोडशास्रकम् ॥ १० ॥

पीठं जालन्धरं नाम तिष्ठत्यत्र यतुर्मुष ।

आज्ञा नाम भ्रुवोर्मध्ये द्विदलं यत्कमुत्तमम् ॥ ११ ॥

उज्यानाण्यं मलापीठमुपरिष्ठाप्रतिष्ठितम् ।

स्थानान्येतानि देडेऽस्मिञ्छक्तिरूपं प्रकाशते ॥ १२ ॥

यतुरस्रधरण्यादौ ब्रह्मा तत्राधिदेवता ।

अर्धचन्द्राकृतिं जलं विष्णुस्तस्याधिदेवता ॥ १३ ॥

त्रिकोणमण्डलं वक्त्रे रुद्रस्तस्याधिदेवता ।

वायोर्बिम्बं तु षट्कोणं संकर्षोऽत्राधिदेवता ॥ १४ ॥

आकाशमण्डलं वृत्तं श्रीमन्नारायणोऽत्राधिदेवता ।
 नादरूपं भ्रुवोर्मध्ये मनसो मण्डलं विदुः ॥ १५ ॥
 शांभवस्थानमेतत्ते वर्णितं पद्मसंभव ।
 अतः परं प्रवक्ष्यामि नाडीयङ्कस्य निर्णयम् ॥ १६ ॥
 मूलाधारत्रिकोणस्था सुषुम्ना द्वादशाङ्गुला ।
 मूलार्धच्छिन्नवंशाभा ब्रह्मनाडीति सा स्मृता ॥ १७ ॥
 छंदा य पिङ्गला यैव तस्याः पार्श्वद्वये गते ।
 विलंबिन्यामनुस्यूते नासिकान्तमुपागते ॥ १८ ॥
 छंदायां डेमरुपेण वायुवर्गमेव गच्छति ।
 पिङ्गलायां तु सूर्यात्मा याति दक्षिणपार्श्वतः ॥ १९ ॥
 विलंबिनीति या नाडी व्यक्ता नाभौ प्रतिष्ठिता ।
 तत्र नाड्यः समुत्पन्नस्तिर्यगूर्ध्वमधोमुखाः ॥ २० ॥
 तत्रामियङ्कमित्युक्तं कुक्कुटाण्डमिव स्थितम् ।
 गान्धारी उस्तिजिह्वा य तस्मान्नेत्रद्वयं गते ॥ २१ ॥
 पूषा चालम्बुसा यैव श्रोत्रद्वयमुपागते ।
 शूरा नाम मलानाडी तस्माद्भ्रूमध्यमाश्रिता ॥ २२ ॥
 विश्वोदरी तु या नाडी सा भ्रुङ्कतेऽन्नं यतुर्विधम् ।
 सरस्वती तु या नाडी सा जिह्वान्तं प्रसर्पति ॥ २३ ॥
 राकाह्या तु या नाडी पीत्वा य सविलं क्षणात् ।
 क्षुत्तमुत्पादयेद् घ्राणे श्लेष्माणं संयिनोति य ॥ २४ ॥
 कण्ठकूपोद्भवना नाडी शङ्खिनाभ्या त्वधोमुष्णी ।
 अन्नसारं समादाय मूर्ध्नि संयिनुते सदा ॥ २५ ॥
 नाभेरधोगतास्तिस्त्रो जाड्यः स्युरधोमुष्णः ।
 मलं त्यजेत्कुडूर्नाडी मूत्रं मुञ्चति वारुणी ॥ २६ ॥
 शिखाभ्या सीविनि नाडी शुक्लभोजनकारणी ।
 नाडीयङ्कमिति प्रोक्तं बिन्दुरूपमतः शृणु ॥ २७ ॥
 स्थूलं सूक्ष्मं परं येति त्रिविधं ब्रह्मणो वपुः ।
 स्थूलं शुक्लात्मकं बिन्दुः सूक्ष्मं पञ्चाग्निरूपकम् ॥ २८ ॥

सोमात्मकः परः प्रोक्तः सदा साक्षी सदाव्युतः ।
पातालानामधोभागे कालाग्रिः प्रतिष्ठितः ॥ २९ ॥
समूलाग्निः शरीरेऽग्रिःस्मान्नादः प्रजायते ।
वऽवाग्निः शरीरस्थो ऽवस्थिमध्ये प्रवर्तते ॥ ३० ॥
काष्ठपाषाणयोर्वह्निर्यस्थिमध्ये प्रवर्तते ।
काष्ठपाषाणो वह्निः पार्थिवो ब्रह्मणीगतः ॥ ३१ ॥
अन्तरिक्षगतो वह्निर्वैद्युतः स्वान्तरात्मकः ।
नभस्थः सूर्यरूपोऽग्निर्नाभिमण्डलमाश्रितः ॥ ३२ ॥
विषं वर्षति सूर्योऽसौ स्रवत्यमृतमुन्मुषः ।
तालुमूले स्थितश्चन्द्रः सुधां वर्षत्यधोमुषः ॥ ३३ ॥
भ्रूमध्यनिलयो बिन्दुः शुद्धस्फटिकसंनिभः ।
मण्डाविषणोश्च देवस्य तत्सूक्ष्मं रूपमुच्यते ॥ ३४ ॥
अेतत्पञ्चाग्निरूपं यो भावयेद्बुद्धिमान्धिया ।
तेन भुक्तं य पीतं य लुप्तमेव न संशयः ॥ ३५ ॥
सुभसंसेवितं स्वप्नं सुशुर्णमितभोजनम् ।
शरीरशुद्धिं कृत्वाद्यौ सुषमासनमास्थितः ॥ ३६ ॥
प्राणस्य शोधयेन्मार्गं रेचपूरककुम्भकैः ।
गुदमाकुञ्च्य यत्नेन मूलशक्तिं प्रपूजयेत् ॥ ३७ ॥
नाभौ लिङ्गस्य मध्ये तु उड्यानाभ्यं य बन्धयेत् ।
उड्डीय याति तेनैव शक्तितोऽयानपीठकम् ॥ ३८ ॥
कण्ठं सङ्कोचयेत्किञ्चिद्धन्यो जालन्धरि ऽययम् ।
बन्धयेत्पेयरि मुद्रां दृढचित्तः समाहितः ॥ ३९ ॥
कपालविवरे जिह्वा प्रविष्टा विपरीतगा ।
भ्रुवोरन्तर्गता दृष्टिर्मुद्रा भवति पेयरी ॥ ४० ॥
पेयर्था मुद्रितं येन विवरं लम्बिकोर्ध्वतः ।
न पीयूषं पतत्यग्नौ न य वायुः प्रधावति ॥ ४१ ॥
न क्षुधा न तृषा निद्रा नैवालस्यं प्रजायते ।

न य मृत्युर्भवित्तस्य यो मुद्रां वेत्ति भेयरीम् ॥ ४२ ॥

ततः पूर्वापरं व्योम्नि द्वादशान्तेऽय्युतात्मके ।

उड्गुयानपीठे निर्द्धन्द्रे निरालम्बे निरञ्जने ॥ ४३ ॥

ततः पङ्कजमध्यस्थं यन्द्रमाण्डलमध्यगम् ।

नारायणमनुध्यायेत्स्रवतममृतं सदा ॥ ४४ ॥

भिद्यते लृट्यग्रन्थिश्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः ।

क्षीयन्ते यास्य कर्माणि तस्मिद्भृष्टे परावरे ॥ ४५ ॥

अथ सिद्धिं प्रवक्ष्यामि सुभोपायं सुरेश्वर ।

जितेन्द्रियाणां शान्तानां जितश्वासवियेतसाम् ॥ ४६ ॥

नादौ मनोलयं ब्रह्मन्दूरश्रवणकारणम् ।

बिन्दौ मनोलयं कृत्वा दूरदर्शनमाप्नुयात् ॥ ४७ ॥

कालात्मनि मनो लीनं त्रिकालज्ञानकारणम् ।

परकायमनोयोगः परकायप्रवेशकृत् ॥ ४८ ॥

अमृतं चिन्तयेन्मूर्ध्नि क्षुत्तृषाविषशान्तये ।

पृथिव्यां धारयेच्चित्तं पातालगमनं भवेत् ॥ ४९ ॥

सलिले धारयेच्चित्तं नाम्भसा परिभूयते ।

अग्नौ सन्धारयेच्चित्तमग्निना दह्यते न सः ॥ ५० ॥

वायौ मनोलयं कुर्यादाकाशगमनं भवेत् ।

आकाशे धारयेच्चित्तमग्निमादिकमाप्नुयात् ॥ ५१ ॥

विराड्रूपे मनो युञ्जन्मण्डिमानमवाप्नुयात् ।

यत्तुर्भुजे मनो युञ्जन्गत्सृष्टिकरो भवेत् ॥ ५२ ॥

छन्दरूपिणमात्मानं भावयन्मर्त्यभोगवान् ।

विषण्णरूपे मलायोगी पालयेदभिलं जगत् ॥ ५३ ॥

रुद्ररूपे मलायोगी संडरत्येव तेजसा ।

नारायणे मनो युञ्जन्सर्वसिद्धिमवाप्नुयात् ॥ ५४ ॥

यथा संकल्पयेद्योगी योगयुक्तो जितेन्द्रियः ।

तथा तत्तदवाप्नोति भाव श्रेयात्र कारणम् ॥ ५५ ॥

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुर्गुरुर्देवः सदाच्युतः ।
 न गुरोरधिकः कश्चित्त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ ५६ ॥
 दिव्यज्ञानोपदेष्टारं देशिकं परमेश्वरम् ।
 पूजयेत्परया भक्त्या तस्य ज्ञानफलं भवेत् ॥ ५७ ॥
 यथा गुरुस्तथैवेशो यथैवेशोस्तथा गुरुः ।
 पूजनीयो मडाभक्त्या न भेदो विद्यतेऽनयोः ॥ ५८ ॥
 नाद्वैतवादं कुर्वीत गुरुणा सत् कुत्रचित् ।
 अद्वैतं भावयेद्भक्त्या गुरोर्देवस्य यात्मनः ॥ ५९ ॥
 योगशिषां मडागुह्यं यो जनाति मडामतिः ।
 न तस्य किञ्चिदज्ञातं त्रिषु लोकेषु विद्यते ॥ ६० ॥
 न पुण्यपापे नास्वस्थो न दुःखं न पराजयः ।
 न यास्ति पुनरावृत्तिरस्मिन्संसारमण्डले ॥ ६१ ॥
 सिद्धौ चित्तं न कुर्वीत यञ्चलत्वेन येतसः ।
 तथा विज्ञाततत्त्वोऽसौ मुक्त एव न संशयः ॥ ६२ ॥
 धृत्युपनिषत् ॥ धृति पञ्चमोऽध्यायः ॥ ५ ॥
 उपासनाप्रकारं मे ब्रूहि त्वं परमेश्वर ।
 येन विज्ञातमात्रेण मुक्तो भवति संसृतेः ॥ १ ॥
 उपासनाप्रकारं ते रडस्यं श्रुतिसारकम् ।
 छिरण्यगर्भं वक्ष्यामि श्रुत्वा सम्यगुपासय ॥ २ ॥
 सुषुम्नायै कुण्डलीन्यै सुधायै यन्द्रमण्डलात् ।
 मनोन्मन्यै नमस्तुभ्यं मडाशक्त्यै चिदात्मने ॥ ३ ॥
 शतं चैका य लुण्ठयस्य नाज्य-
 स्तासां मूर्धानमभिनिःसृतैका ।
 तयोर्ध्वमायन्नमृतत्वमेति
 विश्वङ्ङन्या उच्छमणे भवन्ति ॥ ४ ॥
 अेकोत्तरं नाडिशतं तासां मध्ये परा स्मृता ।
 सुषुम्ना तु परे लीना विरजा ब्रह्मरूपिणी ॥ ५ ॥
 धडा तिष्ठति वामेन पिङ्गला दक्षिणेन तु ।

तयोर्मध्ये परं स्थानं यस्तद्वेद स वेदवित् ॥ ६ ॥

प्राणान्सन्धारयेत्तस्मिन्नासाभ्यान्तरयारिणः ।

भूत्वा तत्रायतप्राणः शनैरेव समभ्यसेत् ॥ ७ ॥

गुदस्य पृष्ठभागोऽस्मिन्वीणादण्डः स देहभृत् ।

दीर्घास्तिदेहपर्यन्तं ब्रह्मनाडीति कथ्यते ॥ ८ ॥

तस्यान्ते सुषिरं सूक्ष्मं ब्रह्मनाडीति सूरभिः ।

छंदापिङ्गलयोर्मध्ये सुषुम्ना सूर्यरूपिणी ॥ ९ ॥

सर्वं प्रतिष्ठितं तस्मिन्सर्वगं विश्वतोमुपमम् ।

तस्य मध्यगताः सूर्यसोमाग्निपरमेश्वराः ॥ १० ॥

भूतलोका दिशः क्षेत्राः समुद्राः पर्वताः शिलाः ।

द्वीपाश्च निम्नगा वेदाः शास्त्रविद्याऽलाक्षराः ॥ ११ ॥

स्वरमन्त्रपुराणानि गुणान्श्रौते च सर्वशः ।

बीजं बीजात्मकस्तेषां क्षेत्रज्ञः प्राणवायवः ॥ १२ ॥

सुषुम्नान्तर्गतं विश्वं तस्मिन्सर्वं प्रतिष्ठितम् ।

नानानाडीप्रसवगं सर्वभूतान्तरात्मनि ॥ १३ ॥

उर्ध्वमूलमधःशापं वायुमार्गोऽस्य सर्वगम् ।

द्विसप्ततिसहस्राणि नाड्यः स्युर्वायुगोचराः ॥ १४ ॥

सर्वमार्गोऽस्य सुषिरास्तिर्यग्चः सुषिरात्मताः ।

अधश्चोर्ध्वं च कुण्डल्याः सर्वद्वारनिरोधनात् ॥ १५ ॥

वायुना सह ऋषोर्ध्वज्ञानान्मोक्षमवाप्नुयात् ।

ज्ञात्वा सुषुम्नां तद्भेदं कृत्वा पायुं च मध्यगम् ॥ १६ ॥

कृत्वा तु चैन्दवस्थाने द्वाणरन्ध्रे निरोधयेत् ।

द्विसप्ततिसहस्राणि नाडीद्वाराणि पञ्चरे ॥ १७ ॥

सुषुम्ना शाम्भवी शक्तिः शेषास्त्वन्ये निरर्थकाः ।

दृत्वेभ्ये परमानन्दे तालुमूले व्यवस्थिते ॥ १८ ॥

अत उर्ध्वं निरोधे तु मध्यमं मध्यमध्यमम् ।

उच्यारयेत्परां शक्तिं ब्रह्मरन्ध्रनिवासिनीम् ।

यदि ब्रह्मरसृष्टिः स्यात्संसारभ्रमणं त्यजेत् ॥ १९ ॥

गमागमस्थं गमनाद्विशून्यं

चिद्रूपदीपं तिमिरान्धनाशम् ।

पश्यामि तं सर्वजनान्तरस्थं

नमामि हंसं परमात्मरूपम् ॥ २० ॥

अनाहतस्य शब्दस्य तस्य शब्दस्य यो ध्वनिः ।

ध्वनेरन्तर्गतं ज्योतिर्ज्योतिषोऽन्तर्गतं मनः ।

तन्मनो विलयं याति तद्विषयोः परमं पदम् ॥ २१ ॥

केचिद्भदन्ति याधारं सुषुम्ना य सरस्वती ।

आधाराज्जायते विश्वं विश्वं तत्रैव लीयते ॥ २२ ॥

तस्मात्सर्वप्रयत्नेन गुरुपादं समाश्रयेत् ।

आधारशक्तिनिद्रायां विश्वं भवति निद्रया ॥ २३ ॥

तस्यां शक्तिप्रबोधेन त्रैलोक्यं प्रतिबुध्यते ।

आधारं यो विजानाति तमसः परमश्रुते ॥ २४ ॥

तस्य विज्ञानमात्रेण नरः पापैः प्रमुच्यते ॥ २५ ॥

आधारयकमडसा विद्युत्पुञ्जसमप्रभा ।

तदा मुक्तिर्न सन्देहो यदि तुष्टः स्वयं गुरुः ॥ २६ ॥

आधारयकमडसा पुण्यपापे निःकृन्तयेत् ।

आधारवातरोधेन लीयते गगनान्तरे ॥ २७ ॥

आधारवातरोधेन शरीरं कपते यदा ।

आधारवातरोधेन योगी नृत्यति सर्वदा ॥ २८ ॥

आधारवातरोधेन विश्वं तत्रैव दृश्यते ।

सृष्टिमाधारमाधारमाधारे सर्वदेवताः ।

आधारे सर्ववेदाश्च तस्मादाधारमाश्रयेत् ॥ २९ ॥

आधारे पश्चिमे भागे त्रिवेणीसङ्गमो भवेत् ।

तत्र स्नात्वा य पीत्वा य नरः पापात्प्रमुच्यते ॥ ३० ॥

आधारे पश्चिमं लिङ्गं क्वाटं तत्र विद्यते ।

तस्योद्घाटनमात्रेण मुच्यते भवबन्धनात् ॥ ३१ ॥

आधारपश्चिमे भागे यन्द्रसूर्यौ स्थिरौ यद्वि ।
तत्र तिष्ठति विश्वेशो ध्यात्वा ब्रह्ममयो भवेत् ॥ ३२ ॥

आधारपश्चिमे भागे मूर्तिस्तिष्ठति संज्ञया ।
षट् यकाणि य निर्भिद्य ब्रह्मरन्ध्राद्धर्गितम् ॥ ३३ ॥

वामदक्षे निरुन्धन्ति प्रविशन्ति सुषुम्नाया ।
ब्रह्मरन्ध्रं प्रविश्यान्तस्ते यान्ति परमां गतिम् ॥ ३४ ॥

सुषुम्नायां यदा उंसस्त्वध उर्ध्वं प्रधावति ।
सुषुम्नायां यदा प्राणं ब्रामयेद्यो निरन्तरम् ॥ ३५ ॥

सुषुम्नायां यदा प्राणः स्थिरो भवति धीमताम् ।
सुषुम्नायां प्रवेशेन यन्द्रसूर्यौ लयं गतौ ॥ ३६ ॥

तदा समरसं भावं यो ज्ञानाति स योगवित् ।
सुषुम्नायां यदा यस्य म्रियते मनसो रयः ॥ ३७ ॥

सुषुम्नायां यदा योगी क्षणैकमपि तिष्ठति ।
सुषुम्नायां यदा योगी क्षणार्धमपि तिष्ठति ॥ ३८ ॥

सुषुम्नायां यदा योगी सुलङ्गो लवणाम्बुवत् ।
सुषुम्नायां यदा योगी लीयते क्षीरनीरवत् ॥ ३९ ॥

भिद्यते य तदा ग्रन्थिच्छिद्यन्ते सर्वसंशयाः ।
क्षीयन्ते परमाकाशे ते यान्ति परमां गतिम् ॥ ४० ॥

गङ्गायां सागरे स्नात्वा नत्वा य मणिकर्णिकाम् ।
मध्यनाडीविद्यारस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ ४१ ॥

श्रीशैलदर्शान्भुक्तिर्वाराणस्यां मृतस्य य ।
केदारोदकपानेन मध्यनाडीप्रदर्शनात् ॥ ४२ ॥

अश्वमेधसडस्त्राणि वाजपेयशतानि य ।
सुषुम्नाध्यानयोगस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ ४३ ॥

सुषुम्नायां सदा गोर्षी यः कश्चिद्गुरुते नरः ।
स मुक्तः सर्वपापेभ्यो निश्रेयसमवाप्नुयात् ॥ ४४ ॥

सुषुम्नैव परं तीर्थं सुषुम्नैव परं जपः ।
सुषुम्नैव परं ध्यानं सुषुम्नैव परा गतिः ॥ ४५ ॥

अनेकयज्ञादानानि प्रतानि नियमास्तथा ।
 सुषुम्नाध्यानवेशस्य कलां नार्हन्ति षोडशीम् ॥ ४६ ॥
 ब्रह्मरन्ध्रे मंडास्थाने वर्तते सततं शिवा ।
 चिच्छक्तिः परमादेवी मध्यमे सुप्रतिष्ठिता ॥ ४७ ॥
 मायाशक्तिर्ललाटाग्रभागे व्योमाभ्युजे तथा ।
 नादरूपा पराशक्तिर्ललाटस्य तु मध्यमे ॥ ४८ ॥
 भागे बिन्दुमयी शक्तिर्ललाटस्यापरांशके ।
 बिन्दुमध्ये यं श्रुवात्मा सूक्ष्मरूपेण वर्तते ॥ ४९ ॥
 वृद्धये स्थूलरूपेण मध्यमेन तु मध्यगे ॥ ५० ॥
 प्राणपानवशो श्रुवो ह्यधश्चोर्ध्वं यं धावति ।
 वामदक्षिणमार्गेण यञ्च्यलत्वान्न दृश्यते ॥ ५१ ॥
 आक्षिप्तो भुजङ्गुनेन यथोच्यलति कन्दुकः ।
 प्राणपानसमाक्षिप्तस्तथा श्रुवो न विश्रमेत् ॥ ५२ ॥
 अपानः कर्षति प्राणं प्राणोऽपानं यं कर्षति ।
 उकारेण बहिर्याति सकारेण विशेष्युनः ॥ ५३ ॥
 उंसलंसेत्यमुं मन्त्रं श्रुवो जपति सर्वदा ।
 तद्विद्वानक्षरं नित्यं यो जानाति स योगवित् ॥ ५४ ॥
 कन्दोर्ध्वे कुण्डलीशक्तिर्मुक्तिरूपा हि योगिनाम् ।
 बन्धनाय यं मूढानां यस्तां वेत्ति स योगवित् ॥ ५५ ॥
 भूर्भुवःस्वरिमे लोकाश्चन्द्रसूर्याऽग्निदेवताः ।
 यासु मात्रासु तिष्ठन्ति तत्परं ज्योतिरोमिति ॥ ५६ ॥
 त्रयः कालास्त्रयो देवास्त्रयो लोकास्त्रयः स्वराः ।
 त्रयो वेदाः स्थिता यत्र तत्परं ज्योतिरोमिति ॥ ५७ ॥
 चित्ते यलति संसारो निश्चलं भोक्ष उच्यते ।
 तस्माच्चित्तं स्थिरीकुर्यात्प्रज्ञया परया विधे ॥ ५८ ॥
 चित्तं कारणमर्थानां तस्मिन्सति जगत्त्रयम् ।
 तस्मिन्क्षीणं जगत्क्षीणं तच्चिदित्स्थं प्रयत्नतः ॥ ५९ ॥

मनोऽं गगनाकारं मनोऽं सर्वतोभुजम् ।
मनोऽं सर्वमात्मा य न मनः केवलः परः ॥ ६० ॥
मनः कर्माणि जायन्ते मनो विध्यति पातकैः ।
मनश्चेदुन्मनीभूयान्न पुण्यं न य पातकम् ॥ ६१ ॥
मनसा मन आलोक्य वृत्तिशून्यं यदा भवेत् ।
ततः परं परब्रह्म दृश्यते य सुदुर्लभम् ॥ ६२ ॥
मनसा मन आलोक्य मुक्तो भवति योगवित् ।
मनसा मन आलोक्य उन्मन्थन्तं सदा स्मरेत् ॥ ६३ ॥
मनसा मन आलोक्य योगनिष्ठः सदा भवेत् ।
मनसा मन आलोक्य दृश्यन्ते प्रत्यया दश ॥ ६४ ॥
यदा प्रत्यया दृश्यन्ते तदा योगीश्वरो भवेत् ॥ ६५ ॥
बिन्दुनादकलाज्योतीरवीन्दुध्रुवतारकम् ।
शान्तं य तदतीतं य परंब्रह्म तदुच्यते ॥ ६६ ॥
उसत्युल्लसति प्रीत्या डीऽते भोदते तदा ।
तनोति ज्वनं बुद्ध्या बिभेति सर्वतोभयात् ॥ ६७ ॥
रोध्यते बुध्यते शोके मुच्यते न य सम्पदा ।
कंपते शत्रुकार्येषु कामेन रभते उसन् ॥ ६८ ॥
स्मृत्वा कामरतं चित्तं विजानीयात्सलेवरे ।
यत्र देशे वसेद्वायुश्चित्तं तद्भसति ध्रुवम् ॥ ६९ ॥
मनश्चन्द्रो रविर्वायुर्दृष्टिरग्निरुदाहृतः ।
बिन्दुनादकला ब्रह्मन् विष्णुब्रह्मेशदेवताः ॥ ७० ॥
सदा नादानुसन्धानात्संक्षीणा वासना भवेत् ।
निरञ्जने विलीयेत मरुन्मनसि पद्मज ॥ ७१ ॥
यो वै नादः स वै बिन्दुस्तद्वै चित्तं प्रकीर्तितम् ।
नादो बिन्दुश्च चित्तं य त्रिभिरैक्यं प्रसादयेत् ॥ ७२ ॥
मन एव हि बिन्दुश्च उत्पत्तिस्थितिकारणम् ।
मनसोत्पद्यते बिन्दुर्यथा क्षीरं घृतात्मकम् ॥ ७३ ॥

षट् यङ्काणि परिज्ञात्वा प्रविशेत्सुषुम्माऽऽलम् ।
प्रविशेद्भ्रायुमाकृष्य तथैवोर्ध्वं नियोजयेत् ॥ ७४ ॥
वायुं बिन्दुं तथा यङ्कं चित्तं यैव समभ्यसेत् ।
समाधिभेडेन सममभृतं यान्ति योगिनः ॥ ७५ ॥
यथाग्निर्दाऽरुमध्यस्थो नोत्तिष्ठेन्मथनं विना ।
विना याव्यासयोगेन ज्ञानदीपस्तथा नहि ॥ ७६ ॥
घटमध्ये यथा दीपो बाह्ये नैव प्रकाशते ।
भिन्ने तस्मिन् घटे यैव दीपज्वाला यत्मासते ॥ ७७ ॥
स्वकायं घटमित्युक्तं यथा ज्ञो वि तत्पदम् ।
गुरुवाक्यसमाभिन्ने ब्रह्मज्ञानं प्रकाशते ॥ ७८ ॥
कर्णधारं गुरुं प्राप्य तद्वाक्यं प्लववद्दृढम् ।
अव्यासवासनाशक्त्या तरन्ति भवसागरम् ॥ ७९ ॥
धृत्युपनिषत् । धृति योगशिषोपनिषदि षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
ॐ सः सः नाववतु सः सः नौ भुनक्तु सः सः वीर्यं करवावडै ।
तेजस्विनवधीतमस्तु मा विद्विषावडै ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ ॐ तत्सत् ॥
धृति योगशिषोपनिषत्समाप्ता ॥

Encoded by Sunder Hattangadi

—
Yogashikha Upanishad

pdf was typeset on April 1, 2025

—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

